

Allahın Verdiği Güce Talip Olmak

– safdeha · 29 Kasım 2021

.../

Öyle bir süreçten geçiyoruz ki, kim çıkarına dokunanı görse demediğini bırakmıyor. Oysa eline fırsat geçse, güç elinde gezinse, o şikayet ettiğinden beter davranıyor. Ekip kuruyor, ekibiyle güç kazanıyor. Ekibi yanlış yapsa bile, onu savunuyor. Artık adaletle yaşamak, adaleti sağlamak lafta kalan bir alan. İnsanın mayası, kalbi, ruhu neyi varsa bozuldu maalesef...

Öyleki iklimler değişiyor, yağmur yağmıyor, artık orta yollu sıcak ya da soğuk havaya rast gelmek mümkün değil. İnsan bozuldukça doğa da bozuluyor. Bozulan insana diyor ki, aklını başına devşir, kim olduğunu hatırla... Yoksa ben daha da bozulacağım, sana hizmet etmeyeceğim... Çölleşeceğim. Doğanın bu tavrına kim kulak veriyor ki... Adamın ayağını kesiyorlar sigara yüzünden, öbür ayağını da kesecekler hala içmeye devam ediyor.

Yahu bugünü kurtardık ama ya yarın ne olacak. Sen ekibini korudun ama bu koruma yüzünden haksızlık yaptığın nice insana zarar verdiysen... Hiç mi düşünmüyorsun? Her ne yaptıysan, basit gibi bile görünse onun açtığı zararların bir topluma hatta dünyaya mal olacağını, Korona bize gösterdi... Bir virüs yayıldıkça ölüm saçtı. Bir kötülüğe dur diyemedik, iyiliği unuttuk... Ya Rabbi bizi kurtar desek, bize ne yararı var ki? Biz tövbe etmedikçe, kötülükten vazgeçmedikçe, gücümüzü doğru kullanmadıkça, her işimizi Allah rızası için yapmadıkça... Rabbim bize yardım eder mi, bilmiyorum. Onun rahmetinden şüphe duymuyorum ama kendimiz ettik kendimiz bulduk demeliyiz...Her kötülükten vazgeçip Rabbimize sığınmalıyız ve tekrar adaleti ve iyiliği yaymalıyız.

Her yaptığımız işten dolayı övgü arıyoruz... Sen neymişsin be abi gibi alkışlanmak istiyoruz. Fatıha süresinden demiyor mu, Övgü yalnızca Rahim ve Rahman olan, alemlerin Rabbi ve kıyamet gününün sahibi Allah'a aittir... Gayri Müslüme sözüm yok, onlar İslamı ret ediyor ama ya biz Müslümanlar... Her yaptığımız işte övgü bekliyoruz. Hep ben bir numarayım hevesindeyiz. Nereye gitsek, ayağının tozuna bile bakmadan övgü bekliyor, alınca da çekip gidiyoruz. Bize lazım olan kalıcı kişiler olmalı. Biz her gün yan yana, acı da kederde birbirimizle tutuşmalıyız ki, yöremiz sağlam kalsın. Misafir işte, rızığımızdan paylaşır ama evimiz onun değildir, eşyalarımız onun değildir... Saygı gösteririz, hoş geldin deriz, yedirir, içiririz... Sonrada helalleşip uğurlarız. İşte kısa bir an gelip gitti, kalan sağlar bizimdir, kalanlara sahip çıkmalıyız demeliyiz.

Düşman olanlar ise, zaten bilirsek savaşırız anlayacağı dilden. Yöremizi, ekmeğimizi, yarınımızı çalmasına asla izin vermeyiz. Biliriz ki yaşıadığımız yörede kimse kimseden üstün değildir. Herkes bir bütünün parçasıdır. O bütün acısıyla tatlısıyla kenetlenir ve gücüne güç katar böylece. Güç kimsenin değildir...

Güç yalnızca Allah'ındır. Gücü alan kişi, Allah'ın gücünü çar çur ederse, ağır sınavdan geçer. İki dünyası da mahvolur.

Hak ve adalet için yaşamak ve teraziyi dengede tutmak zordur. Gücü alan kişi bu zorluğu kabul etmiştir. Nitekim Hz Osman şehit olduğunda, Medineli alimler Hz Ali'ye gelerek devletin başına sen geç dediklerinde, bu işin zorluğunu gören ilim sahibi Hz Ali ilk önce bunu red etmiştir. Bu gücün kullanılmasının ne çok vebali olduğunu bilmektedir. Beraber ve rızayla yardım edeceklerine kani olduğunda bunu kabul etmiştir. Gücün sahibine-Allah'a nasıl hesap vereceğini düşünmüştür daima... Haksızlığın küçüğü büyüğü olmaz sonuçta. Her merdiven bir yükselişe gider. Yeni bir adım atmak, ne kadar doğrudur düşünmeli insan. Ben bir sonraki adımda ne olurum demelidir. Adım atmak sıradan bir iş değildir, bir çok kişinin üstüne çıkmak ve sorumluluk almaktır. Yükseldikçe, bir çok kişinin elinde tutup yukarı çekmeli...Zirveye vardığında insan yalnız olmamalıdır.

Ey gücü eline alan, bir karar verip uygulayan sen adalet sahibi misin? Değilsen vay haline...

Saffet Kuramaz